

Red onze voorraad aan goud

Column
Wim Boonstra

In tijden van crisis doen theorieën over samenzweringen het altijd goed. Sommige theorieën zijn zonder meer geweldig leuk. Zo presenteerde het tv-programma Nieuwsuur afgelopen week het 'nieuws' dat onze goudvoorraad voor een groot deel in het buitenland ligt.

Nu is dat al een kleine eeuw het geval, dus als nieuwsfeit is het op zijn minst gedateerd. Wel nieuw was de ook gepresenteerde theorie dat de Verenigde Staten, waar veel goud van andere landen ligt opgeslagen, een scenario

op de plank hebben liggen om al het buitenlandse goud te confisqueren.

Met het op deze wijze gestolen goud kunnen zij dan een nieuwe dollar introduceren, op goud gebaseerd. Met deze monetaire machtsgreep zouden de VS ook voor de toekomst de financiële wereldhegemonie naar zich toe willen trekken.

Een en ander werd van zorgelijk commentaar voorzien door een mij tot dan toe onbekende Amerikaanse monetair specialist, een voormalig goudhandelaar die zijn nieuwe boek alvast mocht promoten en een Kamerlid dat opriep om het Nederlandse goud zo snel mogelijk te repatriëren.

Gelukkig was ook nog Klaas Knot in de uitzending, die als enige verstandige man in de uitzending enig tegenwicht aan de hysterie mocht bieden. Ik vrees dat Knot zich de laatste tijd wel eens wat eenzaam heeft gevoeld.

Het is natuurlijk een volstrekt broodjeaapverhaal. Voor een goed werkend monetair stelsel

heb je helemaal geen goud nodig. Terugkeer naar de gouden standaard is een heel slecht idee. In de geschiedenis is een prachtig voorbeeld van een land waar de beleidsmakers het verschil tussen goud en welvaart niet kenden. Dat kan ze worden vergeven, omdat de economische en monetaire theorie nog moest worden uitgevonden.

We hebben het over Spanje, dat in de 16de eeuw dacht met het roven van het goud van Zuid-Amerika een bron van welvaart te hebben gevonden. Dat bleek een dure misvatting. De massale invoer van goud en de tijdelijke grote koopkracht die het land daardoor in de schoot werd geworpen hebben er vooral

De massale invoer van goud kostte Spanje in de 16de eeuw zijn productieve vermogen en rijkdom

toe geleid dat het productieve vermogen, en uiteindelijk ook de rijkdom, van Spanje is verdwenen.

Goud is gevaarlijk, omdat het door de eeuwen heen tot bijgeloof en sektarisch aandoende aanbidding heeft geleid. Lees er Bernsteins *The power of gold* maar eens op na. Zelfs Friedrich Hayek, die door goudadepten vaak met een zekere graagte ten tonele wordt gevoerd ter ondersteuning van hun zaak, heeft al in 1943 geconcludeerd dat er grote nadelen aan een gouden standaard zitten.

Zo dom zijn Amerikanen niet. Wat zij uiteindelijk zullen doen is rustig doorgaan met het aanmaken van dollars. Leidt dat tot waardedaling, dan is dat meer het probleem van de rest van de wereld dan van de Amerikanen zelf. En zolang buitenlandse beleggers hun geld in de Verenigde Staten blijven stallen uit angst voor het gestuntel elders in de wereld, hebben de Amerikanen geen probleem.

Dan hebben de Amerikanen namelijk een gratis lunch dankzij de importen die zij, betalend met dollars, in het buitenland kunnen kopen. Dat privilege zouden zij weggooien zodra zij de stap naar een gouden standaard zouden zetten, deels op basis van geroofd goud. Nogmaals, zo dom zijn zij niet.

Maar mochten ze toch collectief de kolder in de kop krijgen, dan voeren wij gewoon de kaurischelp weer in. Die heeft het veel langer volgehouden dan goud. En als wraak voor de goudroof annexeren wij alle Amerikaanse directe investeringen in Europa. Dat is voor ons helemaal geen slechte ruil. Daar zullen ze niet van terug hebben!

Maar nog beter is het om het hoofd koel te houden en dit soort theorieën niet te veel aandacht te geven. Zonder dit soort hysterie is onze wereld al ingewikkeld genoeg.

**Wim Boonstra is chief econo-
mist bij Rabobank.**